

talte her i Tinget, at hvis det forberedende Arbejde ved denne Bane kunde tilendebringes før indeværende Finansaars Udgang, vilde han skaffe de nødvendige Midler til Arbejdets Igangsættelse ved Bevilling paa Tillægsbevillingsloven. Jeg ved ikke, om vi kan vente paa Tillægsbevillingslovsforslaget at finde en saadan Bevilling; jeg frygter, at der ingen er, men hvis det er Tilfældet, vil jeg sige, at saa kan en Bevilling paa 50 000 Kr. for det kommende Finansaar aldeles ikke tilfredsstille hverken Befolkningen deroppe eller mig, og derfor vil jeg meget anmode den højtærede Trafikminister og Finansminister om, at et større Beløb maa blive opført paa Forslaget, saa at Arbejdet kan komme i Gang. Den Sum, som bliver bevilget — jeg har allerede nævnt det, men vil gentage det — kommer ikke til at belaste Statsregnskabet med sit hele Beløb, thi vil man ikke give Pengene ud til Arbejde, skal man nødvendigvis give Pengene til Arbejdsløshedsunderstøttelse, og det sidste mener jeg ikke er den bedste Anvendelse af Statens Midler. Vi er villige til at tage Hensyn til Statens vanskelige finansielle Stilling, vi kræver ikke Millionbeløb, vi kræver ikke, at Arbejdet skal gøres færdigt straks, men vi ønsker, der maa blive bevilget et saa stort Beløb, at Arbejdet kan sættes i Gang snarest muligt og Arbejdsløsheden derved paa nogen Maade afhjælpes.

Maa jeg dernæst rette en Tak til den højtærede Trafikminister for Bevillingen til Forbedring af Færgesforholdene ved Fæggesund. Det er en ganske nødvendig Foranstaltning, der herved gennemføres, og lad mig tilføje, at vi erkender, at der fra Postvæsenets Side er gjort ikke saa lidt for at skaffe gode og hurtige Forbindelser til Veje paa Øen, og jeg vil sige fra denne Plads, at vi er Postvæsenet taknemmelige for den Velvillie og Forstaaelse, der stadig møder Befolkningen deroppe, naar vi kommer med Kray om Forbedringer ved de mange Færgerier og Overfartssteder, hvor Kommunikationsmidlerne netop hører under Postvæsenet.

Saa har jeg en anden Henvendelse til den højtærede Trafikminister. Ved Strømmen Station ved Randers, omtrentlig ud for, hvor jeg bor, er der projekteret en Udvidelse af Stationen og et Viaduktanlæg med videre. Der er for Aar og Dag siden gjort forberedende Skridt til Arbejdets Igangsættelse, og saa vidt jeg ved, er alt ogsaa færdigt til, at der kan tages fat. Sogneraadet har tidligere bedt mig om at paaskynde Arbejdets Igangsættelse, og i den Fortegnelse over Arbejder,

som nu er omdelt i Dag, ser jeg, at Sogneraadet, da dette skulde udpege Arbejder, der kan sættes i Gang, netop henviser til dette Arbejde. Jeg har stadig skyndet paa for at faa Arbejdet i Gang, og derfor vil jeg nu henstille til den højtærede Trafikminister, at dette Arbejde, hvor det nærmest drejer sig om Jordarbejde, maa blive sat i Gang, for at ogsaa derigennem den store Arbejdsløshed, der er der paa Stedet, kan blive afbødet noget.

I disse Dage faar de forskellige Sogmenigheder og Kommunalbestyrelser omkring i Landet Meddelelse om, hvor store Beløb der skal udskrives i Kirkeskat paa hvert Sted, og det viser sig, at det er ret betydelige Summer, der forlanges udskrevet. Det ser ud til, at den nye Kirkeskat har den samme Tilbøjelighed til stærk Stigning, som de andre Skatter har haft de sidste Aar. Jeg er noget bange for, at denne stærke Udskrivning kan faa ikke blot finansielt uheldige Følger. Thi bliver Kirkeskatten alt for trykkende, og den er allerede ret trykkende paa sine Steder, kan det befrygtes, at en Del af Folkekirkens Medlemmer vil unddrage sig Skatten ved at udmelde sig af Folkekirken, og enten søge Optagelse i Valg- eller Frimenigheder eller maaske helt undlade at slutte sig til noget Kirkesamfund. Men det er baade set fra Folkekirkens og fra de frie Kirkesamfunds Side en lidet attraktiv Udvikling at fremkalde, og jeg tror, jeg tør sige, at egentlig kun meget faa ønsker, det skal gaa saaledes. Jeg vil derfor bede den højtærede Kirkeminister have sin Opmærksomhed henvendt paa, at de Summer, der udskrives som Kirkeskat, ikke bliver større end absolut nødvendigt. Jeg siger dette, fordi jeg har Grund til at tro, at Stiftsøvrigheden paa et enkelt Omraade forarsager, at de kirkelige Udgifter bliver større, end det er rimeligt og forsvarligt. Maa jeg til Belysning af dette nævne et Eksempel. Paa Forslag af den højtærede Kirkeminister vedtoges i Vintersamlingen i Fjor en Lov om nogle Ændringer i Lønningsloven for Folkekirkens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg. I denne Lov findes en Bestemmelse om, at Organister skal lønnes med en fast Løn for deres Virksomhed ved de almindelige Gudstjenester og endvidere have 15 Kr. for hver 100 Indbyggere, der hører til Menigheden. Disse 15 Kr. skal de have for deres Virksomhed eller Medvirken ved kirkelige Handlinger, der ikke foretages i Forbindelse med de almindelige Gudstjenester, men saa tilføjes der i Loven, at „hvor Organisten paa Grund af Forholdene ikke medvirker ved Udførelsen af